

PÄÄTÖS

Nro 28/2014/1

Dnro ISAVI/48/04.08/2013

Annettu julkipanon jälkeen

8.4.2014

ASIA Haitankärsijöiden vireille panema hakemus Vesa Erosen ja Nenore Oy:n eläinsuojaa koskevan ympäristöluvan (Pohjois-Karjalan ympäristökeskus 14.2.2007 Dnro PKA-2006-Y-118) muuttamiseksi, Liperi

HAKIJAT Rauno Päivinen, Hilikka ja Pentti Lipponen, Maritta Heikkurinen sekä Viljo Arkko

HAKEMUS

Rauno Päivinen, Hilikka ja Pentti Lipponen, Maritta Heikkurinen sekä Viljo Arkko ovat 30.5.2013 aluehallintovirastoon toimittamassaan hakemuksessa vaatineet, että Vesa Erosen ja Nenore Oy:n ympäristölupa on muutettava sellaiseksi, että tuotantoeläinten määrä on alle 200 nautaa.

Lisäksi hakijat ovat vaatineet, että tuotantoeläintoiminta tulee arvioida uudelleen ja toiminnan jatkamisen edellytyksenä tulee olla ympäristölupa, joka mahdollistaa toiminnan ympäristönsuojelulain sallimissa puitteissa talouskeskuksesta noin 400 metriä eteläkaakkoon sijoittuvassa nautakasvattamossa. Toiminta tulee keskittää kokonaisuudessaan kyseisen nautakasvattamon yhteyteen, jonne talouskeskus tulee siirtää.

Rauno Päivinen on peruuttanut hakemuksen omalta osaltaan, koska hän on myynyt kiinteistönsä.

Hakemuksen perustelut

Hakijoiden kiinteistöt

Hakemuksessa on ilmoitettu, että Hilikka ja Pentti Lipponen omistavat tilat Vilporanta ja Vilporanta I RN:o 11:33, Maritta Heikkurinen omistaa kiinteistöt Poukama RN:o 11:22 ja Perttula RN:o 11:25 ja Viljo Arkko omistaa kiinteistön Korpikallio RN:o 11:24.

Kiinteistöt sijaitsevat Liperin kunnan Komperon kylässä Havukkaniemessä Oriveden Heposelän rannalla. Kysymyksessä olevaa karjankasvatusta harjoitetaan samassa niemessä olevalla kiinteistöllä Havukkaniemi RN:o 11:57. Hakijoiden kiinteistöt ovat vapaa-ajankäytössä ympärivuotisesti. Rakennukset on sähköistetty. Mökkitie aurtaan talvella säännöllisesti. Rakennuksia on remontoitu. Uudisrakennuksia on rakennettu ja suunnitteilla.

Ympäristölupatilanne

Pohjois-Karjalan ympäristökeskus on myöntänyt kysymyksessä olevaan toimintaan ympäristöluvan päätöksellään 14.2.2007, Dnro PKA-2006-Y-118. Ympäristöluvan mukaan eläinsuojiin saa sijoittaa enintään 570 lihanautaa ja 60 vasikkaa eli eläinten kokonaismäärä saa olla 630. Lupa korvasi vuonna 2003 myönnetyn ympäristöluvan, jonka mukaan tilalla oli lupa kasvattaa 280 lihanautaa ja 40 vasikkaa eli yhteensä 320 eläintä.

Tilakeskuksessa on kaksi eläinsuojaa yhteensä 260 eläimelle. Lisäksi tilakeskuksesta noin 360 metriä kaakkoon on eläinsuoja, jossa on eläinpaikat 337 lihanaudalle ja 15 vasikalle eli yhteensä 352 naudan kasvattamo. Kaikissa eläinsuojissa on koneellinen ilmanvaihto ja lannanpoisto. Eläimet ovat ympäri vuoden sisällä. Niitä ei laidunnetta, eikä käytössä ole jaloittelualueita.

Eläinsuojien yhteydessä on kaksi lietesäiliötä, joiden tilavuus on yhteensä 4 500 m³ ja lisäksi tilavuudeltaan noin 2 500 m³ oleva lietesäiliö. Noin 4,5 km:n päässä on tilavuudeltaan noin 2 500 m³ oleva etäsäiliö. Säiliöt ovat betonisia ja kattamattomia.

Eläinten hoito tukeutuu tilakeskuksessa oleviin rehuvarastoihin ja koneisiin. Toiminnan ollessa täydessä mitassa säilörehua valmistetaan pyöröpaaleihin esikuivatusta heinästä noin 2 800 tonnia vuodessa.

Lupaa haettaessa toiminnasta on ilmoitettu aiheutuvan tyypillistä maatalouden haja-kuormitusta. Ravinteita voi huuhtoutua pintavesiin lannan käsittelyn yhteydessä. Eläinsuojien pohjarakenteiden, sekä lanta- ja rehuvarastojen ja kuljetusvälineiden tiiviys ehkäisee suorja päästöjä. Karjanlannasta haihtuu ammoniakkia ja mahdollisesti muitakin tilapäisiä hajuhaittoja aiheuttavia kaasuja. Työkoneiden käytöstä aiheutuu kausittain kohonneita melutasoja.

Ympäristöluvassa on annettu määräyksiä rakenteiden tiiveydestä. Määräysten mukaan toiminnasta ei saa aiheutua päästöjä pinta- tai pohjavesiin. Ilmanvaihto on järjestettävä siten, että lähiympäristön asukkaille ei aiheudu kohtuutonta hajuhaittaa. Melutasot on saatava mahdollisimman alhaisiksi teknisin ratkaisuin. Toiminnan on lupapäätöksessä katsottu täyttävän ympäristönsuojelulain ja jätelain sekä niiden nojalla annettujen asetusten vaatimukset. Eläinsuojista ei ole katsottu aiheutuvan naapureille eräistä naapuruussuhteista annetun lain 17 §:ssä tarkoitettua kohtuutonta rasisitusta. Toiminnasta ei myöskään aiheudu terveyshaittaa eikä merkittävää ympäristön pilaantumista tai sen vaaraa.

Eronen ja Nenore Oy ovat hakeneet lupaa toiminnan laajentamiseen. Itä-Suomen aluehallintovirasto myönsi luvan 17.1.2011 antamallaan päätöksellä nro 12/2011/1. Vaasan hallinto-oikeus kumosi päätöksen 30.9.2011 antamallaan päätöksellä nro 11/0657/2 ja hylkäsi hakemuksen. Korkein hallinto-oikeus pysytti Vaasan hallinto-oikeuden päätöksen lopputuloksen 13.2.2013 antamallaan päätöksellä taltionumero 567. Eronen ja Nenore Oy eivät siten saaneet hakemaansa lupaa toiminnan laajentamiseen.

Eronen ja Nenore ovat hakeneet uudelleen lupaa toiminnan laajentamiseen. Itä-Suomen aluehallintovirasto myönsi luvan 24.1.2013 antamallaan päätöksellä nro 6/2013/1. Päätöksestä on valitettu. Valituksen käsittely on kesken Vaasan hallinto-oikeudessa.

Itä-Suomen aluehallintovirasto on 21.3.2014 myöntänyt Nenore Oy:lle ympäristöluvan eläinten kasvattamiseen Liperin kunnan Komperon kylässä määräalalle 426-402-11-48-M603 osoitteessa Kinnulanniemi 20, Liperi, rakennettavassa nautakasvattamossa. Tilalle rakennetaan uusi eläinsuoja, jonne tulee 490 lihanautaa ja 22 alle puolivuotias-ta vasikkaa. Eläinsuojaan tulee lietelantajärjestelmä. Eläinsuojan viereen rakennetaan kaksi 2 500 m³:n kattamatonta lietesäiliötä ja laakasiilo. Lisäksi rakennetaan kaksi etäsäiliötä. Eläinsuojasta tulee olemaan etäisyyttä lähimpään asuintaloon noin 500 metriä ja lähimpään vapaa-ajan asuntoon noin 300 metriä.

Pohjois-Karjalan ELY-keskus on 30.1.2014 hallintopakkoasiassa tekemällään päätöksellä velvoittanut Erosen ja Nenore Oy:n tyhjentämään Havukkaniemen tilalla olevat, päätöksessä mainitut rehusiilot ja lopettamaan niiden käytön. Eronen ja Nenore Oy ovat valittaneet päätöksestä.

Kaavatilanne

Alueella on voimassa Liperin Käsämän vuonna 2005 voimaan tullut oikeusvaikutteinen osayleiskaava. Toiminta sijoittuu kaavassa maa- ja metsätalousvaltaiseksi osoitetulle alueelle (M-1) ja maatilalan talouskeskuksen alueelle (AM/1).

Hakijoiden mukaan kaavassa ei ole varattu Havukkaniemeen riittävän suurta aluetta karjankasvatuksen haittojen minimoimiseksi. Loppukasvatettavien nautojen ja vasikoiden lukumäärä ylittää M-1 kaavamerkityllä alueella sallitun kotieläintalouden tuotantoeläinmäärän selvästi. Kysymyksessä oleva toiminta muodostaa kotieläintalouden suuryksikön, jota ei kuitenkaan ole kaavassa osoitettu kotieläintalouden suuryksiköksi (ME).

Ympäristöministeriön oppaan mukaan kotieläintalouden suuryksikön merkinnällä osoitetaan alueet, joilla on tai joille on tarkoitus sijoittaa kotieläin- tai turkistalouden suuryksikkö. Tällainen on muun muassa eläinsuoja, joka on tarkoitettu vähintään 200 lihanaudalle.

Korkein hallinto-oikeus on toiminnan laajentamista koskevassa 13.2.2013 antamassaan päätöksessä taltionumero 567 todennut, että aluetta ei ole osoitettu kaavassa kotieläintalouden suuryksikön alueeksi ME-kaavamerkinnällä. Hakemuksessa on katsottu, että Erosen ja Nenore Oy:n kotieläintalouden suuryksikkö ei korkeimman hallinto-oikeuden päätöksen perusteella voi toimia nykyisessä laajuudessaan M-1 kaavamerkityllä alueella. Aluehallintoviraston tulee saattaa toiminta kaavamääräysten ja ympäristönsuojelulain 42 §:n 2 ja 5 momenttien mukaiseksi muuttamalla ympäristöluvaa siten, että kasvatettavien nautojen lukumäärä vähennetään alle 200 tuotantoeläimeen.

Toiminnasta aiheutuvat haitat

Hakemuksen mukaan toiminnasta on aiheutunut vuodesta 2007 lähtien kasvavassa määrin ympäristön pilaantumisen vaaraa, terveyshaittaa sekä melu- ja pölyhaittaa. Haitat ovat syntyneet naapurussuhteen syntymisen jälkeen. Haitat ovat lisääntyneet merkittävästi vuoden 2007 jälkeen, mutta luvan haltijat eivät ole ryhtyneet mihinkään toimenpiteisiin niiden torjumiseksi.

Talouskeskuksessa sijaitsevien eläinsuojien ja järven rantaan sijoittuvien vapaa-ajan asuntojen väliin jäävällä alueella on rehuvarastot ja -piha sekä maatilalla säännölli-

sesti käytettäviä koneita ja laitteita. Kaikki nautojen rehu varastoidaan ja sekoitetaan tällä alueella. Alue on liian lähellä vapaa-ajan kiinteistöjä, minkä vuoksi toiminnasta aiheutuu melu-, pöly- ja hajuhaittaa.

Ympäristöluvassa on edellytetty, että säilörehu valmistetaan pyöröpaaleihin esikuivastusta heinästä. Siitä huolimatta rehun varastointiin on rakennettu murskesiilo vuonna 2009 ja rehusiilo vuonna 2011 vesistön ja vapaa-ajanasuntojen välittömään läheisyyteen. Siilojen rakentamisen jälkeen ei pyöröpaaleja ole käytetty rehun varastointiin. Siilojen rakentamisen myötä ympäristöhaitat ovat lisääntyneet. Siilot on rakennettu Liperin rakennustarkastajan myöntämällä toimenpideluvalla kuulematta naapureita. Rehusiiloista on valunut puristenesteitä maaperään. Niiden valumista estämään on rakennettu pumppukaivo. Siitä huolimatta ympäristöön pääsee edelleen haisevia nesteitä.

Tilan meluhaittaa on mitattu yhden kerran Symo Oy:n toimesta. Mittaus on tehty Erosen ja Nenore Oy:n toimeksiannosta myöhään syksyllä. Mittausolosuhteet ovat olleet työn tilaajalle edulliset, joten mittausta ei voida pitää luotettavana ja puolueettomasti suoritettuna.

Haittoja aiheutuu muun muassa säilörehun valmistuksesta ja lietelannan levityksestä. Pitkistä työpäivistä ja ajoittaisesta yötyöstä aiheutuvien haittojen vähentäminen edellyttää toiminnan sijoittamista riittävän etäälle asutuksesta.

Toiminnasta aiheutuu haittaa myös vesistölle. Vesistö on rehevöitynyt ja veden laatu on huonontunut. Havukkaniemen edustalta ei voi enää ottaa vettä talouskäyttöön.

HAKEMUKSEN KÄSITTELY

Hakemuksesta tiedottaminen

Hakemus on annettu tiedoksi kuuluttamalla Itä-Suomen aluehallintovirastossa ja Liperin kunnassa 28.6.–29.7.2013 sekä lähettämällä kuulutus Havukkaniemessä sijaitsevien kiinteistöjen omistajille.

Aluehallintovirasto on pyytänyt hakemuksen johdosta lausunnon Pohjois-Karjalan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen (ELY-keskus) ympäristö ja luonnonvarat -vastuualueelta, Liperin kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselta ja Liperin kunnan hallitukselta. Aluehallintovirasto on myös pyytänyt lausunnon Eroselta ja Nenore Oy:ltä.

Lausunnot

1) *Vesa Eronen ja Nenore Oy* ovat pitäneet hakijoiden vaatimuksia kohtuuttomina ja perusteettomina.

Siitä huolimatta, että talouskeskuksen kaavamerkintä ei ole ajan tasalla, korkein hallinto-oikeus ei ottanut, eikä voinutkaan ottaa kantaa nykyiseen toimintaan. Kaavaa on ryhdytty muuttamaan heti päätöksen jälkeen.

Luvan muuttamiseen ei ole olemassa ympäristösuojelulain 58 §:n mukaisia perusteita. Ympäristöluvan myöntämisen jälkeen tilalle on rakennettu vuonna 2009 asialliset viljavarastot ja sadevesiviemäröinnit ja rehupihat on asfaltoitu. Pihojen asfalointi estää kokonaan rehupihan pölyämisen. Alkuvuodesta 2011 rakennettiin ympäristönsuojelulain mukaiseen parhaaseen käyttökelpoiseen tekniikkaan perustuvat laakasiilot säilörehulle ja puristenesteen keräysjärjestelmä. Keväällä 2012 laakasiiloja täydennettiin salaojavesien automaattisella pumppaamalla, jolla kerätään mahdolliset tihkumat elementtien saumoista talteen.

Melututkimus on teetetty 18.10.2011 mahdollisimman suuren melutason aikana (rehunsekoitus). Puissa ei ollut enää täysi lehtipeite, joten kesäaikaan melutasot olisivat todennäköisesti alhaisemmat.

Hakijoiden ympäristön pilaantumista, terveyshaittoja sekä pitkäaikaisia melu-, pöly-, ja hajuhaittoja koskevat väittämät eivät perustu mittauksiin ja ovat yksilöimättömiä ja täysin perusteettomia. Eronen on ilmoittanut asuvansa perheineen pihapiirissä, joten hänellä on ajantasainen tieto mahdollisista haitoista.

Hakijat ovat esittäneet valokuvia, joiden ottamiskohtaa on vaikea paikantaa yhtä kuvaa lukuun ottamatta. Kuvat saattaisivat olla sadevesiviemäröinnin suunnalta. Eronen ja Nenore Oy ovat toimittaneet valokuvia sadevesiviemäreiden purkupaikalta ja toivoneet katselmuksen järjestämistä.

Väitteet rehuntekoajojen kestosta ovat liioiteltuja. Esimerkiksi kesä 2012 oli hyvin haastava sadonkorjuukelien suhteen, mutta silti saatiin korjattua ensimmäinen säilörehu 13.–16.6. välisenä aikana ja toinen 16.–19.8. Kesällä 2013 ensimmäiset rehut saatiin siiloon 7.–10.6. Hakijoiden ilmoitus siitä, että rehunteon kesto olisi kaksi viikkoa, herättää ihmetystä. Säilörehua korjattaessa joutuu tekemään pitkiä päiviä sääolosuhteista riippuen ja siitä saattaa aiheutua lievää haittaa kesäasukkaille. Toisaalta mahdollinen haitta on lyhytkestoinen, eikä maataloustoiminta voi koskaan olla täysin äänetöntä ja melutonta. Aluehallintoviraston 24.1.2013 myöntämän ympäristöluvan mukaan osa rehunkäsittelystä siirtyisi uudelle rehupihalle kauemmas kesäasunnoista, mutta päätöksestä on valitettu ja investointi siirtyy.

Vuonna 2011 rakennetut laakasiilot tuntuvat aiheuttavan epäselvyyttä myös Pohjois-Karjalan ELY-keskuksessa. Laakasiilojen käyttäminen on perustunut voimassa olevan ympäristöluvan mukaiseen toimintaan ja niiden rakentaminen 13.8.2010 myönnettyyn toimenpidelupaan. Vaasan hallinto-oikeus tai korkein hallinto-oikeus eivät ole ottaneet kantaa laakasiiloihin.

Eronen ja Nenore Oy ovat liittäneet kirjelmänsä muun muassa ELY-keskuksen 27.1.2012 päivätyn lausunnon korkeimmalle hallinto-oikeudelle. Sen mukaan meluselvitys on toteutettu asianmukaisesti, vaikka sen perusteella ei voida arvioida, vastaako yksittäinen mittaus toimintaa kokonaisuutena ja rehun valmistusta kesällä. Päiväaikainen keskiäänitaso ei ylittänyt mittauspisteissä ohjearvoja. ELY-keskus on myös lausunut, että rehusiilot on sijoitettu rehupihalle tarkoituksenmukaisesti, eikä rehun varastoimisesta aiheudu haittaa. Ravinne- ja muiden päästöjen sekä hajuhaitan vuoksi on tehty ilmoitus ja ELY-keskus tehnyt 5.1.2012 tarkastuksen. Tarkastuksessa otettujen näytteiden ja tehtyjen mittausten perusteella voitiin arvioida, että sadevesi- ja salaojaputkien kautta ympäristöön oli päässyt typpeä ja fosforia.

2) *Pohjois-Karjalan ELY-keskuksen ympäristö ja luonnonvarat -vastuualue* on todennut, että eläinten pito perustuu Pohjois-Karjalan ympäristökeskuksen 2.6.2003 myöntämään ympäristölupaan, jota myönnettäessä on tutkittu ja ratkaistu luvan myöntämisen edellytykset. Tämän luvan nojalla on rakennettu 132 eläimen kasvattamo entisen eläinsuojan läheisyyteen. Vuoden 2007 luvassa ratkaistiin toimintakokonaisuus, johon sisältyi toiminnan laajentaminen rakentamalla 352 eläimen kasvattamo noin 360 metrin etäisyydelle entisistä eläinsuojista kaakkoon.

Toiminnasta aiheutuvat melu- ja hajuhaitat liittyvät erityisesti tilakeskuksessa tapahtuvaan rehun valmistukseen ja käsittelyyn, jotka ovat vuoden 2007 jälkeen olennaisesti muuttuneet. Voimassa olevassa luvassa tuorerehun valmistus perustuu pyöröpaaleihin. Tilakeskukseen on rakennettu vuonna 2009 asfaltoitu rehunkäsittelyalue ja viljamurskesiilot ja vuonna 2011 kaksiosainen laakasiilo tuorerehulle. Kaikki eläinten rehujen varastointi ja sekoittaminen tapahtuu tilakeskuksessa. Vuonna 2003 rakennetun eläinsuojan hajuhaittoihin (läpituuletus) liittyen on tullut ranta-asukkailta ilmoituksia valvontaviranomaiselle muun muassa elokuussa 2006.

Säilörehun valmistus ja varastoiminen tilakeskuksessa sisältyy Erosen ja Nenore Oy:n 21.9.2010 vireille panemaan toiminnan laajennuksen ympäristölupahakemukseen, joka on hylätty Vaasan hallinto-oikeuden 30.9.2011 ja korkeimman hallinto-oikeuden 13.2.2013 antamilla päätöksillä. ELY-keskus on katsonut, että säilörehun valmistaminen ja varastoiminen tilakeskukseen rakennettuun tuorerehusiiloon (kaksiosainen laakasiilo) ei ole 14.2.2007 myönnetyn, voimassa olevan ympäristöluvan perusteella mahdollista. ELY-keskus on käynnistänyt viranomaistoimet korkeimman hallinto-oikeuden päätöksen toimeen panemiseksi.

Erosella ja Nenore Oy:llä on edelleen vireillä ympäristölupahakemus toiminnan laajentamiseksi tilakeskuksen ulkopuolella olevan eläinsuojan yhteyteen, mihin sisältyy myös uuden laakasiilon rakentaminen kauemmas tilakeskuksesta. Itä-Suomen aluehallintovirasto on ratkaissut asian 24.1.2013 antamallaan päätöksellä. Asia on muutoksenhaun johdosta Vaasan hallinto-oikeudessa. Lisäksi Liperin kunnassa on vireillä Havukkaniemen tilaa koskeva kaavamuutosasia.

Eronen on pyytänyt ELY-keskukselta lausuntoa vasikkakasvattamon rakentamista varten kauempana tilakeskuksesta sijaitsevan eläinsuojan yhteyteen, missä yhteydessä tilakeskuksessa kasvatettavien eläinten määrä vähenee jonkin verran. ELY-keskus on lausunnossaan 8.4.2013 katsonut, että suunniteltu vasikkakasvattamon rakentaminen ja siihen liittyvä eläinmäärän (vasikoiden) lisääminen on mahdollista toteuttaa voimassa olevan 14.2.2007 myönnetyn ympäristöluvan puitteissa. Lupamääräyksen 1 mukaan eläinmääriä ja ikäjakaumaa voidaan muuttaa edellyttäen, ettei niiden yhteinen lannantuotto ylitä päätöksen mukaisten eläinmäärien lannantuottoa. Muutoksen myötä eläinyksikköjen määrä ei lisäännä voimassa olevan luvan mukaisesta. Myöskään karjasuojissa kasvatettavien eläinten tuottaman lannan määrä ei lisäännä, kun eläinaines nuorenee ja eläintä kohden muodostuva lantamäärä vähenee.

3) *Liperin kunnan tekninen lupajaos on kunnan ympäristönsuojeluviranomaisena* lausunut, että haitankärsijöiden mainitsevat melu-, pöly- ja hajuhaitat ovat tyyppillisiä maatalouden ympäristövaikutuksia. Haittoja ei voida poistaa kokonaan, mutta niiden muodostumista ja vaikutusta voidaan vähentää toimenpiteillä. Hakijat ovat esittäneet, että vesistö on pilaantunut Havukkaniemen alueella ja maininneet pilaantumisen ai-

heuttajaksi kysymyksessä olevan tilan talouskeskuksen ja toisen eläinsuojan sijainnin kapealla Havukkaniemen alueella. Vuosien varrella tapahtunutta veden laadun muuttamista Havukkaniemen alueella ei voi kuitenkaan osoittaa ainoastaan maataloudesta johtuvaksi.

Hakijoiden toimittamilla valokuvilla on tarkoitus esittää selvitystä vuototilanteesta tilalla. Hakemuksen mukaan Nenore Oy:n toiminnassa on tapahtunut puristenesteiden valumista tai ohivirtausta niitä talteen ottavasta pumppukaivosta. Ei voida täysin luotettavasti osoittaa, että valokuvat on otettu Havukkaniemestä. Esitettyjen valokuvien pohjalta Erosen kanssa on käyty kuitenkin keskustelu (keskustelu Eronen-valvontainsinööri, Havukkaniemi, 2.8.2013). Käydyn keskustelun perusteella on syntynyt käsitys, jonka mukaan valokuvissa esitetty maastoon kertynyt runsas vesimäärä on seurausta suuresta sadannasta, jonka siilon salaojarakenne on purkanut normaalisti toimiessaan. Nenore Oy:n toiminta on ollut voimassa olevan ympäristöluvan ehtojen mukaista.

4) *Liperin kunnanhallitus* on todennut, että ympäristöluvan mukaisella alueella on voimassa oikeusvaikutteinen Käsämän osayleiskaava, joka on hyväksytty 30.8.2004. Osayleiskaavassa Erosen ja Nenore Oy:n alueet on merkitty maatilantalouskeskusten alueeksi (AM/1) ja maa- ja metsätalousvaltaiseksi alueeksi (M-1). Maatilantalouskeskusten alue on tarkoitettu maatilojen talouskeskusten alueeksi. Alueelle saa sijoittaa maataloutta ja siihen soveltuvia elinkeinoja palvelevaa rakentamista asuin-, tuotanto- ja talousrakennuksineen. Talouskeskuksen yhteyteen saa sijoittaa kaksi enintään 1½-kerroksista asuinrakennusta ja rantasaunan. Maa- ja metsätalousvaltainen alue on tarkoitettu maa- ja metsätalouden harjoittamiseen sekä haja-asutusluonteiseen rakentamiseen. Loma-asutusta tai pysyvää asutusta ei saa sijoittaa maankäyttö- ja rakennuslain 72 §:n mukaiselle rantavyöhykkeelle. Rantavyöhykkeen rakentamisoikeus on maanomistajakohtaisesti siirretty A-, AT-, RM- ja RA-alueille. Rantavyöhykkeen ulkopuolella on rakennusluvan edellytyksistä määrätty maankäyttö- ja rakennuslain 136 §:ssä.

Korkeimman hallinto-oikeuden 13.2.2013 tekemän päätöksen jälkeen Eronen on pyytänyt muuttamaan osayleiskaavaa niin, että kotieläintalouden yksikkö täyttäisi oikeusvaikutteisessa yleiskaavassa suuryksikön määritelmän. Liperin kunta on 11.3.2013 päättänyt ryhtyä osayleiskaavan muuttamiseen tilalla 426-402-11-57 ja sen lähiympäristön alueella. Tavoitteena on selvittää kaavalliset mahdollisuudet muuttaa osayleiskaavaa kotieläintalouden suuryksikön alueeksi (ME), joka mahdollistaa tilan nykyisen toiminnan jatkumisen ja tulevan toiminnan kehittämisen perusteet oikeusvaikutteisella yleiskaavalla sekä ottaa huomioon ympäristönsuojelulliset näkökulmat ja loma-asutuksen aseman yksikön läheisyydessä. Kaavan muutos kohdistuu lähinnä Havukkaniemen tilaan, mutta tarvittaessa kaavallisen kokonaistarkastelun vaatiessa sen ympäristöönkin. Kaavoitushankkeen osallistumis- ja arviointisuunnitelma on ollut julkisesti nähtävillä 1.7.–2.8.2013 ja kaavoitusta on käsitelty esittelytilaisuudessa 19.6.2013. Osayleiskaavamuutoksen on tarkoitus valmistua vuoden 2014 alkupuoliskolla.

Tilan 426-402-11-57 rakennuslupatilanne vastaa rakentamistilannetta ja yhtiön toimintaa. Koska Erosen ja Nenore Oy:n toiminnan voidaan katsoa olleen lainvoimaisten rakennus- ja ympäristölupien mukaista, ei myöskään yleiskaavallisesta tilanteesta ole voinut johtua sellaisia rikkomuksia, joiden perusteella ympäristöluvan (14.2.2007, Dnro PKA-2006-Y-118) muuttaminen olisi perusteltua.

Hakijoiden vastine

Hakijat ovat lausunnoista antamassaan vastineessa todenneet ELY-keskuksen lausunnon johdosta, että nykyinen Pohjois-Karjalan ympäristökeskus toimi vuonna 2007 ympäristölupaviranomaisena. Ympäristökeskus myönsi ympäristöluvan kaavamääräysten vastaisesti, eikä siten voi antaa kyseessä olevaan asiaan objektiivista ja riippumatonta lausuntoa. ELY-keskusta on pidettävä esteellisenä siltä osin kuin lausunnossa otetaan kantaa ympäristölupaan liittyvään kaava-asiaan. Nykyisin ELY-keskuksen vastuulla on ympäristölupien valvonta, joten ELY-keskus on esteellinen antamaan lausuntoa myös vuoden 2007 ympäristöluvasta.

Korkein hallinto-oikeus on todennut 13.2.2013 antamassaan ratkaisussa Erosen ja Nenore Oy:n nykyisen toiminnan lain ja kaavamääräysten vastaiseksi. Tila on korkeimman hallinto-oikeuden ratkaisun mukaan kotieläintalouden suuryksikkö, jonka toiminta on mahdollista vain ME-kaavamerkityllä alueella. Nykyinen toiminta tapahtuu M1 -kaavamerkityllä alueella.

Kaavamuutoksen mahdollisuutta selvitetään parhaillaan. Päätöksiä kaavan muuttamisesta ei ole tehty. Havukkaniemessä tulee olla lainvoimainen ME-merkinnällä varustettu kaava, jotta Erosen ja Nenore Oy:n eläinmäärä voisi olla yli 200 tuotantoeläintä. ME-merkintä ei Havukkaniemessä ole välttämättä mahdollinen paikallisten olosuhteiden vuoksi.

Tuorerehun valmistus ja varastointi Erosen ja Nenore Oy:n tilalla on ympäristöluvanvaraista toimintaa. Toiminnanharjoittajien mukaan rehusiiloilla olisi lainvoimainen ympäristölupa. Voimassa olevassa ympäristöluvassa ei ole mitään mainintaa rehusiilojen ympäristöluvasta, vaan siinä mainitaan rehun säilönnän ja varastoinnin tapahtuvan pyöröpaaleihin. ELY-keskuksen lausunnossa on tästä maininta, ja lausunto on syytä ottaa huomioon tältä osin.

Toiminnanharjoittajien mukaan rehusiiloilla on toimenpidelupa. Se pitää paikkansa, sillä Liperin kunnan rakennustarkastaja on antanut rehusiiloille (kaksi laakasiiloa) toimenpideluvan maankäyttö- ja rakennuslain vastaisesti. Rehusiilojen rakentaminen toimenpideluvalla on maankäyttö- ja rakennuslain vastaista, koska siilot ovat kiistatta rakennuksia, joiden rakentamiseksi edellytetään sekä rakennuslupa että ympäristölupa.

Liperin kunnan mukaan Erosen ja Nenore Oy:n lupa-asiat ovat kunnossa. Asia ei pidä paikkaansa, koska sekä viljan varastointiin myönnetty laakasiilon toimenpidelupa että tuorerehun varastointiin tarkoitettu rehusiilo edellyttävät rakennuslupaa, eikä rakennuslupaa ole.

Eronen ja Nenore Oy ovat hakeneet siiloille ympäristölupaa toiminnan laajennusluvan yhteydessä vuonna 2010, mutta ympäristölupahakemus on hylätty Vaasan hallinto-oikeuden 30.9.2011 ja korkeimman hallinto-oikeuden 13.2.2013 antamilla päätöksillä.

Mahdollisella katselmuksella olisi merkitystä ainoastaan valokuvien kohteen tarkistamisessa. Katselmus ei muuta sitä, että toiminta on sen nykyisessä laajuudessa kaavamääräysten vastaista.

MERKINTÄ

Aluehallintovirastolla ovat asiaa ratkaistaessa olleet esillä Pohjois-Karjalan ympäristökeskuksen päätöksen 14.2.2007 Dnro PKA-2006-Y-118 perusteena olleet asiakirjat.

ALUEHALLINTOVIRASTON RATKAISU

KÄSITTELYRATKAISU

1. Asian käsittely jätetään sikseen Rauno Päivisen osalta.
2. Aluehallintovirasto hylkää Vesa Erosen ja Nenore Oy:n vaatimuksen katselmuksen toimittamisesta.
3. Aluehallintovirasto hylkää hakijoiden vaatimukset siitä, että Pohjois-Karjalan ELY-keskusta on pidettävä esteellisenä antamaan asiassa lausuntoa.
4. Aluehallintovirasto jättää tutkimatta hakijoiden vaatimuksen siitä, että toiminta on siirrettävä hakijoiden vaatimaan paikkaan.

Perustelut

1. Rauno Päivinen on peruuttanut hakemuksensa sen vuoksi, että hän on myynyt omistamansa kiinteistön Jäkäläkallio RN:o 11:29.
2. Eronen ja Nenore Oy ovat pyytäneet katselmuksen toimittamista sen selvittämiseksi, mistä hakijoiden toimittamat valokuvat on otettu.

Asiassa on saatu riittävästi selvitystä sen ratkaisemiseksi, ovatko ympäristönsuojelulain 58 §:n mukaiset lupapäätöksen muuttamisen edellytykset olemassa. Katselmus ei sen vuoksi ole tarpeen.

3. Hakijat ovat pitäneet ELY-keskusta esteellisenä sillä perusteella, että ELY-keskus jatkaa ennen vuotta 2010 toimineen Pohjois-Karjalan ympäristökeskuksen toimintaa. Ympäristökeskus on myöntänyt ympäristöluvan, jonka muuttamisesta tässä asiassa on kysymys.

ELY-keskus on ympäristönsuojelulain 22 §:n 1 momentin mukaan ympäristönsuojelulain mukainen valvontaviranomainen. ELY-keskus ei viranomaisena ole esteellinen antamaan valvontaviranomaisen tehtäviin kuuluvaa lausuntoa.

4. Nyt käsiteltävänä olevassa asiassa on ratkaistavana, onko olemassa ympäristönsuojelulain 58 §:n mukaisia edellytyksiä muuttaa lupapäätöstä. Tässä asiassa ei voida määrätä, että toiminta on sijoitettava toiseen paikkaan. Toiminnanharjoittajalla on mahdollisuus hakea lupaa toiminnan sijoittamiseen toiseen paikkaan, jolloin lupaviranomainen harkitsee, ovatko luvan myöntämisen edellytykset olemassa.

PÄÄASIARATKAISU

Aluehallintovirasto hylkää hakemuksen, jossa on vaadittu, että Vesa Erosen ja Nenore Oy:n voimassa olevaa, Pohjois-Karjalan ympäristökeskuksen 14.2.2007 myöntämää ympäristölupaa on muutettava.

Perustelut

Ympäristönsuojelulain mukaiset luvan muuttamisen edellytykset

Ympäristönsuojelulain 58 §:n 1 momentin mukaan ympäristölupaa on muun muassa haitankärsijän hakemuksesta muutettava, jos

- 1) toiminnasta aiheutuva pilaantuminen tai sen vaara poikkeaa olennaisesti ennalta arvioidusta;
- 2) toiminnasta aiheutuu ympäristönsuojelulaissa kielletty seuraus;
- 3) parhaan käyttökelpoisen tekniikan kehittymisen vuoksi päästöjä voidaan vähentää olennaisesti enemmän ilman kohtuuttomia kustannuksia;
- 3 a) lupamääräyksen perusteiden havaitaan olevan virheelliset eikä määräyksen muuttamisesta aiheudu tarvetta harkita uudelleen luvan myöntämisen edellytyksiä;
- 4) olosuhteet ovat luvan myöntämisen jälkeen olennaisesti muuttuneet; tai
- 5) se on tarpeen Suomea sitovan kansainvälisen velvoitteen täytäntöönpanemiseksi annettujen säädösten noudattamiseksi.

Lähtökohtaisesti luvan myöntämisen edellytykset arvioidaan lupapäätöstä harkittaessa ja haitankärsijöillä on mahdollisuus saattaa kysymys toiminnan päästöjen ja haittojen merkityksestä muutoksenhakuasteiden ratkaistavaksi. Nyt kysymyksessä olevaa, vuoden 2007 lupa-asiaa käsiteltäessä hakemus on annettu tiedoksi kuuluttamalla. Yhdeksän eri naapurikiinteistön puolesta on esitetty luvan myöntämistä vastustavia vaatimuksia, jotka ovat perustuneet siihen mennessä harjoitetun ja hakemuksen mukaan laajennettavan karjankasvatuksen haittoihin. Lupapäätöksestä ei ole valitettu, joten se on jäänyt lainvoimaiseksi. Näistä seikoista huolimatta lupapäätöstä voidaan muuttaa hakijoiden vaatimuksesta, jos ympäristönsuojelulain 58 §:n mukaiset edellytykset ovat olemassa. Säännöksen perusteella on mahdollista poiketa lainvoimaisen päätöksen pysyvyydestä ja sen vuoksi sitä on tulkittava tiukasti ottaen huomioon luvan haltijan oikeusturva.

Hakijat eivät ole selkeästi yksilöineet, millä ympäristönsuojelulain 58 §:n 1 momentissa tarkoitetuilla perusteilla he vaativat voimassa olevaa ympäristölupaa muutettavaksi. Sen vuoksi aluehallintovirasto tarkastelee, mitkä näistä perusteista saattaisivat tulla sovellettaviksi hakijoiden kertomiin haittavaikutuksiin.

1) Pilaantumisen tai sen vaaran poikkeaminen olennaisesti ennalta arvioidusta

Melu-, pöly- ja hajupäästöt sekä päästöt maaperään ja vesistöön voivat olla ympäristönsuojelulain 58 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettu peruste päätöksen muuttamiseen, koska niistä saattaa aiheutua pilaantumista tai sen vaaraa ympäristössä.

Jotta lainvoiman saanutta lupapäätöstä voidaan muuttaa ympäristönsuojelulain 58 §:n 1 momentin 1 kohdan nojalla, toiminnasta aiheutuvan pilaantumisen tai sen vaaran on poikettava olennaisesti ennalta arvioidusta. Toteutuneita haittoja on siten

tätä lainkohtaa sovellettaessa verrattava siihen, mitä lupaa myönnettäessä on edellytetty.

Karjankasvatuksesta aiheutuu tyypillisesti jonkin verran melua. Nyt kysymyksessä olevassa asiassa melua on hakijoiden mukaan aiheutunut lähinnä rehun valmistuksessa. Ympäristöluvan perusteena olleessa lupahakemuksessa on mainittu, että kohonneita melutasoja esiintyy, kun työkoneita käytetään tavallista enemmän esimerkiksi lannan levityksen yhteydessä.

Melun häiritsevyyttä vapaa-ajankiinteistöillä lisää varsinkin rehunvalmistuksen osalta se, että tämä työ tapahtuu kesäaikana ja työpäivät saattavat muodostua pitkiksi. Melua on tutkittu yhtenä päivänä tehdyllä mittauksella 18.10.2011. Syksyllä tehdyn melumittauksen perusteella ei voida suoraan arvioida kesäaikaisen rehunvalmistuksen äänitasoja. Äänitasot saattaisivat olla kesällä työkoneita käytettäessä jonkin verran korkeammat kuin mittauksen aikaan, mutta toisaalta olosuhteet saattaisivat olla enemmän ääntä vaimentavat, kun puut olisivat täysin lehdessä.

Pölyhaittoja aiheutuu liikuttaessa alueella eri työvaiheissa. Eronen ja Nenore Oy ovat ilmoittaneet, että luvan myöntämisen jälkeen vuonna 2009 rehupihat on asfaltoitu, mikä estää pihojen pölyämisen.

Hajuhaittoja aiheutuu karjankasvatuksessa lähinnä silloin, kun lannan käsittelyn, varastoinnin ja pelloille levityksen yhteydessä ilmaan pääsee ammoniakkia. Kotieläintaloudesta voi päästä myös muita hajua aiheuttavia kaasuja. Lupahakemuksessa on ilmoitettu, että lietelantaa ei levitetä Havukkaniemen tilan ja mökkiasutuksen välittömässä läheisyydessä oleville peltolohkoille.

Siitä, että rehua varastoidaan pyöröpaalien sijasta rehusiiloihin, ei aiheudu ympäristöön enempää kuormitusta.

Ympäristöluvan mukaan eläinsuojien pohjarakenteiden ja lantakourujen sekä lietesäiliöiden tulee olla vesitiiviitä, eikä toiminnasta muutenkaan saa aiheutua päästöjä pinta- tai pohjavesiin.

Hakijat ovat ilmoittaneet, että rehusiiloista on valunut puristenesteitä maaperään ja ojiin. Erosen ja Nenore Oy:n lausunnon liitteenä olevasta ELY-keskuksen 27.1.2012 päivätystä, korkeimmalle hallinto-oikeudelle annetusta lausunnosta käy ilmi, että loppukesän ja sateisen loppusyksyn 2011 aikana on rehupihalta ja uudesta laakasiilosta päässyt kuivatusvesiputkiston kautta ravinteita ja muista päästöjä ympäristöön ja että hajuhaittaa on aiheutunut. Ojasta otetuista näytteistä mitatut ravinnepitoisuudet viittasivat siihen, että puristenestettä olisi päässyt kuivatusvesiputkistoon. Saman lausunnon mukaan rehun varastointi pyöröpaalien sijasta laakasiilossa on lähtökohtaisesti parempaa käyttökelpoista tekniikkaa. ELY-keskus on kuitenkin katsonut, että laakasiilojen sijaintipaikka tulisi ratkaista ympäristöluvan yhteydessä.

Asiassa ei ole käynyt ilmi, että edellä mainittuja päästöjä olisi aiheutunut lupaa myönnettäessä edellytettyä enemmän ja että toiminta aiheuttaisi ennalta arvioitua enemmän pilaantumista tai sen vaaraa.

2) Ympäristönsuojelulaissa kielletyn seurauksen aiheutuminen

Ympäristönsuojelulain mukaan kiellettyjä seurauksia ovat maaperän ja pohjaveden pilaamiskiellot (7 ja 9 §). Ympäristönsuojelulain 42 §:n mukaan toiminnasta ei saa aiheutua myöskään terveyshaittaa, merkittävää muuta ympäristön pilaantumista tai sen vaaraa, erityisten luonnonolosuhteiden huonontumista taikka vedenhankinnan tai yleiseltä kannalta tärkeän muun käyttömahdollisuuden vaarantumista toiminnan vaikutusalueella. Myös eräistä naapurussuhteista annetun lain 17 §:n 1 momentissa tarkoitettu kohtuuton rasitus estää luvan myöntämisen.

Päästöt voivat aiheuttaa ympäristönsuojelulaissa kielletyn seurauksen ja olla sen vuoksi ympäristönsuojelulain 58 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettuna luvan muuttamisen perusteena. Päästöistä voi aiheutua myös eräistä naapurussuhteista annetun lain 17 §:ssä tarkoitettua kohtuutonta räsitusä.

Aluehallintovirasto on edellä 1) kohdan mukaisia luvan muuttamisen perusteita arvioidessaan katsonut, että toiminnan päästöistä ei ole aiheutunut lupaa myönnettäessä edellytettyä enempää pilaantumista tai sen vaaraa. Niistä ei ole aiheutunut myöskään ympäristönsuojelulaissa kiellettyä seurausta.

3) Päästöjen vähentäminen parhaan käyttökelpoisen tekniikan kehittämisen vuoksi

Kysymyksessä olevassa toiminnassa käytettävä paras käyttökelpoinen tekniikka ei ole luvan myöntämisen jälkeen muuttunut niin, että lupaa olisi sen vuoksi muutettava.

3 a) Lupamääräyksen perusteiden virheellisyys

Hakijoiden kertomat toiminnan haittavaikutukset ovat toiminnalle tyypillisiä ja ne on otettu huomioon jo lupaa myönnettäessä. Asiassa ei ole käynyt ilmi, että lupamääräysten perusteet olisivat olleet virheelliset.

4) Olosuhteiden olennainen muuttuminen

Lainkohdan perustelujen (hallituksen esitys ympäristönsuojelu- ja vesilainsäädännön uudistamiseksi, HE 84/1999 vp) mukaan olosuhteiden olennaisella muuttumisella luvan myöntämisen jälkeen tarkoitettaisiin toiminnan ulkopuolisten olosuhteiden muutoksia, kuten haitta-alueella tapahtuneita maankäytöllisiä muutoksia.

Hakijoiden kiinteistöjä on jo lupaa myönnettäessä käytetty lomarakentamiseen ja vapaa-ajanviettoon, eikä alueen maankäytössä tai muissakaan olosuhteissa ole tapahtunut oleellisia muutoksia. Hakijat eivät ole esittäneet, eikä asiassa muutenkaan ole käynyt ilmi, että olosuhteet olisivat luvan myöntämisen jälkeen olennaisesti muuttaneet.

5) Suomea sitovan kansainvälisen velvoitteen täytäntöön panemiseksi annettujen säädösten noudattaminen

Tässä asiassa ei ole kysymys kansainvälisten velvoitteiden noudattamiseksi annetuista säädöksistä tai niiden noudattamisesta.

Kaavoituksen merkitys

Pohjois-Karjalan ympäristökeskus on myöntänyt Eroselle nyt kysymyksessä olevan ympäristöluvan 14.2.2007 antamallaan päätöksellä. Lupaa myönnettäessä on katsottu, että luvan myöntämisen edellytykset ovat olleet olemassa. Kaavoitustilanne on ollut otettava päätöstä tehtäessä huomioon arvioitaessa toiminnan sijoituspaikkaa ympäristönsuojelulain 6 §:n mukaisesti.

Korkein hallinto-oikeus on Erosen ja Nenore Oy:n toiminnan laajentamista koskevassa ympäristölupa-asiassa antanut 13.2.2013 päätöksen taltionumero 567. Päätöksellä on pysytetty Vaasan hallinto-oikeuden hakemuksen hylkäämistä koskevan ratkaisun lopputulos. Korkein hallinto-oikeus on päätöksen perusteluissa lausunut, että arvioitaessa toiminnan sijoituspaikan soveltuvuutta ympäristönsuojelulain 6 §:n 2 momentin mukaan on otettava huomioon toiminta-alueen ja sen ympäristön oikeusvaikutteisessa kaavassa osoitettu käyttötarkoitus ja aluetta koskevat kaavamääräykset. Korkein hallinto-oikeus on myös todennut, että alueella on voimassa vuonna 2005 hyväksytty oikeusvaikutteinen yleiskaava, jossa Erosen ja Nenore Oy:n toiminta-alueita ei ole osoitettu kotieläintalouden suuryksikön alueeksi (ME), vaan osaksi maatilojen talouskeskusten alueeksi (AM) ja osaksi maa- ja metsätalousvaltaiseksi alueeksi (M-1).

Ympäristöministeriön oppaan (Yleiskaavamerkinnot ja -määräykset, 2003) mukaan kotieläintalouden suuryksikön merkinnällä osoitetaan alueet, joilla on tai joille on tarkoitus sijoittaa kotieläintalouden suuryksikkö. Sellainen on muun muassa eläinsuoja, joka on tarkoitettu vähintään 200 lihanaudalle.

Korkeimman hallinto-oikeuden päätöksellä on ratkaistu vain Erosen ja Nenore Oy:n toiminnan laajentamista koskenut ympäristölupa-asia. Korkein hallinto-oikeus ei ole ottanut, eikä tuossa asiassa voinutkaan ottaa kantaa nyt kysymyksessä olevan luvan voimassaoloon. Toisin kuin hakijat ovat katsoneet, voimassa olevaa ympäristölupaa ei ole korkeimman hallinto-oikeuden päätöksen perusteella muutettava niin, että kasvatettava eläinmäärä saisi olla enintään 200.

Kaavamääräykset eivät ole sellainen peruste, jolla lainvoiman saanutta lupapäätöstä voitaisiin muuttaa ympäristönsuojelulain 58 §:n perusteella.

Yhteenveto

Edellä mainituilla perusteilla ei ole olemassa ympäristönsuojelulain mukaisia perusteita Erosen ja Nenore Oy:n karjankasvatusta koskevan ympäristöluvan muuttamiseen.

KÄSITTELYMAKSU

Asian käsittelemisestä ei peritä maksua.

Kysymyksessä on ympäristönsuojelulain 105 §:n 2 momentissa tarkoitettu haittaa kärsivän asianosaisen aloitteesta vireille pantu asia, jonka käsittelystä ei peritä maksua.

LUPAPÄÄTÖKSESTÄ TIEDOTTAMINEN

Päätös Hakijat / Hilikka ja Pentti Lipponen, Sepänkatu 16 C 21, 80100 Joensuu

Jäljennös päätöksestä

Rauno Päivinen, Sorvarinkatu 28, 80100 Joensuu

Maritta Heikkurinen, Saarijärventie 19 A 7, 40200 Jyväskylä

Viljo Arkko, Mäyränkatu 1, 80230 Joensuu

Liperin kunnanhallitus

Liperin kunnan ympäristönsuojeluviranomainen

Pohjois-Karjalan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus, ympäristö- ja luonnonvarat
-vastuualue (sähköisesti)

Suomen ympäristökeskus (sähköisesti)

Ilmoitus päätöksestä

Päätöksen antamisesta ilmoitetaan niille, joille hakemuksesta on annettu erikseen tieto.

Ilmoittaminen ilmoitustaululla

Tieto päätöksen antamisesta julkaistaan Itä-Suomen aluehallintoviraston Mikkelin päätoimipaikan ilmoitustaululla ja päätöksestä kuulutetaan Liperin kunnan virallisella ilmoitustaululla.

MUUTOKSENHAKU

Päätökseen haetaan muutosta Vaasan hallinto-oikeudelta valittamalla.

LIITE Valitusosoitus

Timo J. Lehtonen

Sinikka Pärnänen

Asian on ratkaissut johtaja Timo J. Lehtonen ja esitellyt ympäristölakimies Sinikka Pärnänen.

VALITUSOSOITUS

LIITE

Valitusviranomainen Aluehallintoviraston päätökseen saa hakea valittamalla muutosta **Vaasan hallinto-oikeudelta**. Asian käsittelystä perittävästä maksusta valitetaan samassa järjestyksessä kuin pääasiasta.

Valitusaika Määräaika valituksen tekemiseen on 30 päivää tämän päätöksen antopäivästä sitä määräaikaan lukematta. Valitusaika päättyy **8.5.2014**.

Valitusoikeus Päätöksestä voivat valittaa asianosaiset, rekisteröity yhdistys tai säätiö, jonka tarkoituksena on ympäristön-, terveyden- tai luonnonsuojelun tai asuin ympäristön viihtyisyyden edistäminen ja jonka sääntöjen mukaisella toiminta-alueella kysymyksessä olevat ympäristövaikutukset ilmenevät, hankkeen sijaintikunta ja muu kunta, jonka alueella hankkeen ympäristövaikutukset ilmenevät, valtion valvontaviranomainen sekä hankkeen sijaintikunnan ja vaikutusalueen kunnan ympäristönsuojeluviranomainen ja muu asiassa yleistä etua valvova viranomainen.

Valituksen sisältö Valituskirjelmässä, joka osoitetaan Vaasan hallinto-oikeudelle, on ilmoitettava

- päätös, johon haetaan muutosta
- valittajan nimi ja kotikunta
- postiosoite ja puhelinnumero ja mahdollinen sähköpostiosoite, joihin asiaa koskevat ilmoitukset valittajalle voidaan toimittaa (mikäli yhteystiedot muuttuvat, on niistä ilmoitettava Vaasan hallinto-oikeudelle, PL 204, 65101 Vaasa, sähköposti vaasa.hao@oikeus.fi)
- miltä kohdin päätökseen haetaan muutosta
- mitä muutoksia päätökseen vaaditaan tehtäväksi
- perusteet, joilla muutosta vaaditaan
- valittajan, laillisen edustajan tai asiamiehen allekirjoitus, ellei valituskirjelmää toimiteta sähköisesti (faksilla tai sähköpostilla)

Valituksen liitteet Valituskirjelmään on liitettävä

- asiakirjat, joihin valittaja vetoaa vaatimuksensa tueksi, jollei niitä ole jo aikaisemmin toimitettu viranomaiselle
- mahdollisen asiamiehen valtakirja tai toimitettaessa valitus sähköisesti selvitys asiamiehen toimivallasta

Valituksen toimittaminen aluehallintovirastolle

Valituskirjelmä liitteineen on toimitettava kaksin kappalein Itä-Suomen aluehallintovirastolle. Valituskirjelmän on oltava perillä määräajan viimeisenä päivänä ennen virka-ajan päättymistä. Valituskirjelmä liitteineen voidaan lähettää myös faksina tai sähköpostilla, jolloin valituskirjelmän on oltava toimitettu niin, että se on käytettävissä vastaanottolaitteessa tai tietojärjestelmässä määräajan viimeisenä päivänä ennen virka-ajan päättymistä.

Itä-Suomen aluehallintoviraston Mikkelin päätoimipaikan kirjaamon yhteystiedot

käyntiosoite:	Maaherrankatu 16, 50100 Mikkeli
postiosoite:	PL 50, 50101 Mikkeli
puhelin:	(vaihe) 029 501 6800
faksi:	015 760 0150
sähköposti:	kirjaamo.ita@avi.fi
aukioloaika:	klo 8–16.15

Oikeudenkäyntimaksu Valittajalta peritään asian käsittelystä Vaasan hallinto-oikeudessa oikeudenkäyntimaksu 97 euroa. Tuomioistuinten ja eräiden oikeushallintoviranomaisten suoritteista perittävistä maksuista annetussa laissa on erikseen säädetty eräistä tapauksista, joissa maksua ei peritä.